

paa den allerbedste Fod, og at Statskassen meget let kan bære denne Byrde, om den ogsaa gaaer i Millioner. Et andet Dieblit hører man, at Statens Finantser ere i en slet Forfatning, og at de ikke kunne bære den allermindste forøgede Byrde. Jeg er nu for mit Bedkommende af den bestemte Dverbetvilling, at Danmarks Finantser ere i en slet Forfatning (Nei! Ja!). Jeg anseer det ikke for at være absolut fornødent, at den skællandske Jernbane for Dieblittet forlænges, og dens Nytte er ikke for mig iøinesaldende. Jeg agter saaledes at stemme imod dette Lovforslags videre Fremme.

Wlechingberg: Efter de udførlige Discussioner, der allerede have fundet Sted i den nærværende Sag, skal jeg indskrænke mig til, med nogle faa Bemærkninger at antyde det Standpunkt, hvorpaa jeg befinder mig i denne Sag. Dersom den nærværende Sag skulde afgøres alene efter finantstille Betragtninger, vilde jeg vistnok befinde mig i nogen Tvivl, da jeg ikke troer, man kan komme til noget paalideligt Resultat i saa Henseende, men jeg paa den anden Side erkender Bøigten af den Mandes Stemme, som idag har udtalt sig, og som har en saa rig Erfaring i de Anliggender, hvorom der er Spørgsmaal, nemlig den nærværende Indenrigsminister. Dersom Spørgsmaalet var om at anlægge den Jernbane, hvorom der er Spørgsmaal, som en isoleret Foranstaltning, der ikke knyttede sig til noget videre i Fremtiden, vilde jeg uden tvivl stemme derimod; men for mig knytter denne Jernbane sig til noget, der gaaer langt videre i Fremtiden. For det Første maatte til en saadan Bane knytte sig en Række af nye Dampskibs linier, der gik ud fra Korsør, og berørte de forskjellige Der, saavel som Halsøen, der berørte ligesaavel Jylland som Slesvig og Holsten, og jeg antager, at Communicationsmidlerne maatte efterhaanden have sig til et høiere Standpunkt i disse andre Dele af Monarchiet. Det er altsaa derved, jeg gaaer ud, naar jeg videre udtaler mig fra det Synspunkt, hvorfra Sagen især har grebet mig.

Vi have gennemlevet en Tid af Spaltninger, hvor det danske Rige syntes at ville falde i Stumper og Stykker. Der foreligger

os fortiden en kongelig Kundgjørelse, der bebuder en ny Ordning af den politiske Statsbygning; jeg skal ikke kunne sige, hvorvidt den vil føre til Lykke og Velsignelse, hvorvidt de stridige Kræfter ville virke i Forbindelse med hinanden til Fædrelandets Vel, eller hvorvidt Striden mellem dem vil føre til et modsat Resultat; men som mit Fædrelands politiske Stilling er, lægger jeg en overordentlig Vægt paa ethvert kraftigt Middel til en Sammenknytning mellem de forskjellige Landsdele indbyrdes, saavel som til en Forbindelse mellem disse Landsdele og det Sted, der er Regeringens Sæde, og hvorfra saa vigtige Kræfter gaae ud i Alt, hvad der vedkommer Landets almindelige Anliggender. Nu er det min Mening, at en levende Samfærdsel mellem Befolkningen paa de forskjellige Steder, en Sammenknytning af de Interesser, der vedrøre denne Befolkning, danner et naturligt Sammenknytningsmiddel mellem de forskjellige Landsdele, hvor denne Befolkning befinder sig, og naar derfor den Plan, som er i sin Begyndelse ved det Jernbaneanlæg, hvorom der er Spørgsmaal i nærværende Sag, videre forfølges i en Række af forbedrede Communicationsmidler og kommer til at omslynge de forskjellige Dele af Staten, haaber jeg, at derved vil danne sig et saadant kraftigt Sammenknytningsmiddel, der kan virke imod en Tendens til Adskillelse. Jeg haaber dernæst, at der vil af en saadan ny Indretning udvikle sig en forøget Kraft for Staten, som vil virke i forskjellige Retninger, som paa den ene Side vil lede til, at Staten med større Styrke kan møde de Farer, som Fremtiden maatte kunne medføre, og paa den anden Side, at den vil kunne udvikle et frodigere Liv i sit Indre. Hvad jeg i begge disse Retninger kunde have at sige, er allerede sagt af andre Medlemmer af Thinget, og jeg skal derfor ikke opholde Forsamlingens Tid ved nærmere at udvikle mig i den Henseende. Det er disse indirecte Fordele, som jeg lover mig af det Anlæg, hvorom her er Spørgsmaal, naar det træder i Forbindelse med andre nyttige Indretninger, som Fremtiden vil bringe, hvilke jeg stiller imod Muligheden af det pecuniære Tab, som kunde for Staten forbinde sig med dette Foretagende.